

Она га смеће, он се намеће:
Не смећи Смиљо, сметути нећеш!
Али беседи Смиља девојка:
Венче мој венче, дангубо моја,
Док те приденем, јутро ме прође,
Док одаденем и вече дође.

25. Мајка берку љуби.

Како је оној мајци која удаје,
И своје слатко чедо од себе даје!
Сад мајка лени Смиљу по коси љуби,
А Смиља мајку у десну руку:
Ој косо моја, ој него моја!
Кад сам те плела, нисам те клела;
Већ сам певала и неговала,
Са благословом и с разговором;
Док стане туђа рука плести па клети,
И туђа рука косу крвати,
А ти ћеш, Смиљо, онда плакати,
Па ћеш своју спомињати мајку,
Ој, мајко моја, ој него моја!

26. Другарице певају невести.

Не јадај јаде, Смиљо девојко,
Не јадај јаде, не рони суза,